

20

MALA MUČENKA

V nebesih je veliko svetnikov, ki bi svoje življenje lahko preživel v bogastvu in razkošju, pa so se temu odpovedali. Eden takšnih je sveti Frančišek Asiški. Oče je bil bogat trgovec in tudi Frančišek bi se lahko ukvarjal s tem poklicem. Vendar ga je Bog poklical, naj raje stopi v njegovo službo, oznanja evangelij in preživi življenje v uboštvu. Frančišek je sledil Božjemu glasu in namesto hoje po stopinjah zemeljskega očeta je stopil na pot po stopinjah nebeškega Očeta.

»Ali je kakšen svetnik, ki je toliko star kot mi in je storil kakšno posebno dejanje?« je zanimalo Manco.

»Seveda, tudi svetniki vaših let so v nebesih. Ena takšnih je Marija Goretti,« je odgovoril Serafinček.

»Bila je naših let?« je hitro vprašala Tamara.

»Ko je odšla k Očetu v nebesih, je bila vaših let,« je pokimal Serafinček. »Rodila pa se je pred dobrimi sto leti v Italiji. Njeni starši so bili precej revni in so se preživljali s kmetovanjem.«

»Torej so bili kmetje,« je ugotovil Peter.

»Ne, niso bili kmetje,« je odkimal Serafinček, »le preživljali so se s kmetovanjem. Od nekega grofa so vzeli v najem zemljo, ki so jo obdelovali in se preživljali z delom. To je bilo težko življenje. Zemlja, ki so jo imeli v najemu, je bila močvirnata in težka za obdelovanje. Na žalost je Marijin oče kmalu umrl, ker je zbolel za mrzlico. Tako je bilo življenje družine še težje. Mama je ostala sama z otroki.«

»Kako pa je Marija postala svetnica?« je zanimalo Manco.

»Imeli so dva soseda, očeta in sina. Sinu je bilo ime Aleksander in je bil kakšnih osem let starejši od Marije.«

»Sta tudi ta dva imela zemljo v najemu?« je vprašala Tamara.

»Da, tudi onadva sta imela zemljo v najemu. Trdo so morali delati od jutra do večera. Le nedelja je bila dan počitka. Takrat so zgodaj zjutraj odšli v bližnje mesto k maši. Marija je bila skrben otrok, pomagala je svoji materi in zelo rada je molila. Tako so minevali tedni in meseci. Aleksandrov oče je pogosto pregloboko pogledal v kozarec in je bil precej prepirljiv človek. Aleksander je bil pogosto zaprt v svoji sobi in je bral razne časopise. V glavo se mu je naselila pohotna želja po Mariji Goretti. Začel ji je govoriti opolzke stvari in jo nadlegovati. Šlo je tako daleč, da ji je zagrozil s smrtjo, če se mu ne bo vdala. To svojo grožnjo je tudi uresničil. Ker se mu ni hotela vdati, jo je v besu večkrat zabodel.«

»Grozno,« se je zgrozila Manca.

»Res je bilo grozno. Vendar mu je Marija na smrtni postelji odpustila in obljubila, da bo zanj prosila pri Bogu.«

»Jaz ne vem, če bi to zmožel,« je Peter zmajal z glavo.

»Tudi njena mati mu je odpustila, ko so ga obsodili. Ker Bog ljudem odpušča njihove grehe, so tudi ljudje dolžni odpuščati drug drugemu. Zato mu je mati odpustila. Obsodili so ga na trideset let zapora. Če bi bil star enaindvajset let, bi ga zaprli do smrti. Tako pa so ga zaprli za trideset let. V zaporu se je spreobrnil. Veliko je molil in se zelo kesal svojega dejanja. Ko je prišel iz zapora, so ga ljudje gledali kot morilca svetnice in ga za hrbtom ogovarjali.«

»Razumljivo,« je pokimala Manca.

»Umaknil se je v kapucinski samostan, kjer je delal kot hlapec, in tam tudi umrl. Marija je bila razglašena za svetnico in mučenko,« je Serafinček zaključil svojo pripoved.

Naloga: *Položi na Marijin oltarček svež šopek rož.*